

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Dispiter Szabolcs ügyvéd, valamint dr. Okányi Zsolt ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Kovács Előd ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **tisztességtelen piaci magatartás megállapítása** iránt a Fővárosi Bíróság előtt 15.G.41.211/2008. szám alatt indult és másodfokon a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.538/2009/3. számú ítéletével befejezett perében az említett jogerős ítélet ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2010. december 14-én megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Fővárosi Ítéltábla 14.Gf.40.538/2009/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 43.000 (Negyvenháromezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (MOKK) 2002. október 2-án - közbeszerzési eljárás lefolytatását követően - a felperessel szolgáltatási szerződést kötött, melyben a felperes vállalta a közjegyzők által készített közokiratok elektronikus archiválásának és a központi archivumból való visszakeresésének megvalósítása céljából egy elektronikus Urkunden-archív szoftver használati jogának-licencének átadását és ehhez

kapcsolódó szolgáltatások nyújtását. A szerződést határozatlan időre kötötték meg azzal, hogy azt a szerződéskötéstől számított 5 éven belül rendes felmondással felmondani nem lehet. A Hírközlési Felügyelet 2003-tól kezdődően regisztrálta a minősített hitelesítési szolgáltatókat. A felperes nem minősült ilyennek, de jelezte a MOKK-nak, hogy hajlandó tevékenysége ellátásához ilyen minősítéssel rendelkező alvállalkozót igénybe venni. A MOKK által ezt követően kiírt közbeszerzési eljárás nyertese az alperes lett, de a döntőbizottság érvénytelenítette a közbeszerzési eljárást. A felperes és a MOKK között 2002. október 2-án létrejött szolgáltatási szerződés továbbra is hatályban maradt, a MOKK 2006. júniusában a felperesnek szoftver fejlesztésre is megbízást adott, 2008. májusában pedig elfogadta a felperes díjcsökkentésre tett ajánlatát.

2007. május 1-től kezdődően a MOKK-kal megkötött szerződés alapján az alperes mint a Nemzeti Hírközlési Hatóság által nyilvántartásba vett minősített archiválási szolgáltató végzett a MOKK részére elektronikus archiválási szolgáltatást.

A felperes keresetében arra hivatkozással, hogy az alperes 2008. július 9-én e-mailen a felperes jó hírnevét sértő és tisztességtelen bojkott felhívást tartalmazó levelet küldött a közjegyzőknek, annak megállapítását kérte, hogy a levél megjelölt mondatai az 1996. évi LVII. törvény (Tpvt.) 3. §-ába és 5. §-ába ütköznek. Kérte továbbá, hogy a bíróság az alperest tiltsa el a jogellenes magatartástól, kötelezze elégtétel adására és bírságot szabjon ki vele szemben. Másodlagosan hivatkozott a Ptk. 78. § /1/ bekezdésének megsértésére is.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság 13. sorszámú ítéletével a keresetet elutasította.

Az elsőfokú bíróság döntésének meghozatalakor abból indult ki, hogy a peres felek között - a szolgáltatások minősítésétől függetlenül - versenyjogviszony jött létre, mert versenytársként azonos profilba tartozó szolgáltatást nyújtottak a MOKK részére.

Az elsőfokú bíróság szerint az alperes nem követett el a Tpvt. 3. §-ában ütköző magatartást. A levél első három bekezdésében írtak megfelelnek a valóságnak, mert az alperes nyilvántartásba vett minősített archiválási szolgáltatónak minősül, a felperes pedig nem az, tehát az általa teljesített szolgáltatás sem felelhet meg a minősített archiválási szolgáltatással szemben támasztott jogszabályi követelményeknek. Nem alapozhatja meg a felperes jó hírnevének sérelmét a levélnek az az állítása sem, hogy az alpereshez képest a felperes drágábban dolgozik. E tényállításnak akkor sem lenne a felperesre nézve sértő tartalma, ha az állítás számszakilag nem helytálló. Az alperes ugyan a felperes és a MOKK közötti szerződést a MOKK-ra nézve rendkívül hátrányosnak minősíti,

de ezzel a vélemény nyilvánítással, bírálattal nem sértette meg a felperes jó hírnevét.

Az elsőfokú ítélet szerint a kereset tárgyát képező levél azért nem minősíthető bojkott felhívásnak, mert annak címzettje nem a MOKK, azaz a felperessel szerződéses kapcsolatban álló személy volt, így az egyes közjegyzőknek megküldött levél nem célozhatta a MOKK és a felperes közötti gazdasági kapcsolat felbontását.

A felperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta. Megállapította, hogy az alperes a perbeli levélben írt azon állításával, hogy az alperes a felperes szolgáltatói árának hozzávetőlegesen harmadáért nyújt magasabb színvonalú szolgáltatásokat, továbbá, hogy az alperes 2007. évre vonatkozó 444.000.000 Ft szolgáltatói díjával szemben a felperes 1,5 milliárd Ft/év költséget jelentett a MOKK számára alacsonyabb színvonalú szolgáltatásával, a Tpv. 3. §-ába ütközően megsértette a felperes jó hírnevét. Emellett az alperes a felperes sérelmére megvalósította a Tpv. 5. §-ában tilalmazott bojkott felhívást azzal az állításával, hogy a MOKK-tól kapott információ szerint a felperessel kötött szerződést annak feltételei miatt a MOKK a mai napig nem tudta felbontani, de a levélben megjelölt jogszabály lehetőséget biztosít a MOKK számára, hogy megszabaduljon a számára rendkívül hátrányos szerződéstől. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta.

Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy a felek között versenyjogviszony állt fenn. Ezzel kapcsolatban rámutatott arra, hogy versenyjogsértés elkövethető potenciális versenytárssal szemben is a piacra lépés megakadályozása céljából. A felperes is ilyen potenciális versenytársnak minősül egyrészt azért, mert minősített archiválási szolgáltatóként történő nyilvántartásba vétele folyamatban volt, másrészt azért, mert bár a jogszabályváltozás következtében 2008. június 21-től kezdődően már nem felelt meg a szolgáltatás nyújtás követelményeinek, a MOKK-kal 2002. október 2-án megkötött szerződése még élő, hatályos szerződés volt.

A jogerős ítélet szerint valótlanul állította az alperes, hogy a felperes éves szolgáltatási díja 1,5 milliárd Ft, mert a szolgáltatási szerződés 6. számú mellékletének 6.3 pontjában írt kikötés folytán a felperes nem érhetette el az alperes által hivatkozott összeget. Az 1,5 milliárd Ft/éves szolgáltatási díjat annak ellenére tényként közölte az alperes, hogy ez csupán saját számítása szerinti, hozzávetőleges adat volt. Valótlan tényállítást, illetve a valóság hamis színben való feltüntetését jelentette az is, hogy az alpereshez képest a felperes alacsonyabb színvonalú szolgáltatást nyújt a MOKK részére. 2008. június 21-ig ugyanis a felperes minősített szolgáltatóként való nyilvántartásba vétele nélkül is jogszerűen végezte az archiválási szolgáltatást és a felperes szolgáltatásának ily módon való értékelését nem tette indokolttá a 2001. évi XXXV. törvény (Eat.) 2004. július 19-től

hatályos 4. §-ának /7/ bekezdése sem. Az alperes tehát megsértette, illetve veszélyeztette a felperes jó hírnevét. A másodfokú bíróság szerint a MOKK választmányát túlnyomó többségben közjegyzők alkotják, a közjegyzőkhöz, mint választmányi tagokhoz eljuttatott levél pedig a MOKK illetékes szervének szánt bojkott felhívás volt, melyről a MOKK a tagokon keresztül szerzett tudomást. A valóságnak nem megfelelő, illetve megtévesztő tájékoztatás után az a közlés, hogy most már lehetőség nyílik a MOKK számára a rendkívül hátrányos szerződéstől való megszabadulásra, tisztességtelen felhívásnak minősült, mert az alperes a gazdasági mérlegelés körén kívül eső eszközzel kívánta befolyásolni a MOKK döntési szabadságát, holott köze sem volt ahhoz, hogy a MOKK hogyan kívánja rendezni a felperessel fennálló szerződéses viszonyát.

Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az első fokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan az első vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülvizsgálati kérelmét az alábbiakkal indokolta:

A „folyamatban lévő nyilvántartásba-vétel” nem létező jogi kategória. A hatóság az elektronikus aláírással kapcsolatban végezni kívánt szolgáltatás nyújtásáról csak a szolgáltatás bejelentése előtt 30 nappal megtett, az Eat. 7. § /1/ bekezdése által előírt bejelentésből értesül a harmadik személy pedig csak a hatóság nyilvántartása alapján szerezhethet erről tudomást. A másodfokú bíróság tehát a peres felek potenciális versenytársi pozícióját okszerűtlenül indokolta azzal, hogy a felperes minősített archiválási szolgáltatóként történő nyilvántartásba vétele folyamatban volt. A felperesnek, mint a MOKK által megbízott archiválási szolgáltatónak az 55/2007./XII.21./IRM rendelet kihirdetésétől számított 6 hónapon belül kellett teljesítenie a 34/2004./XI.19./ IM rendelet (Ar.) 3. § /1/ bekezdésében írt feltételt, tehát a jogszabály 2008. június 21-ig biztosított határidőt a felperes számára a minősített elektronikus archiválási szolgáltatói jogállás elnyerésére. A felperes azonban a perbeli levél megírásáig sem jelentette be a minősített archiválási szolgáltatás megkezdését.

2008. június 21-től nyilvánvalóan nem állt fenn egyenértékűség az alperes által végzett minősített archiválási szolgáltatás és a felperes által végzett, az Eatv.-nek meg nem felelő szolgáltatás között. Még az alperes által archivált dokumentum automatikusan megőrizte bizonyítási erejét, addig a felperes által elhelyezett elektronikus dokumentumokhoz ilyen automatikus bizonyító erő nem kapcsolódik, és ennek a közjegyző eljárása során – melyhez a közhitelesség elve kapcsolódik, – kiemelt jelentősége van. Az alperes levelének az a megállapítása, hogy a felperes szolgáltatása alacsonyabb színvonalú az alperes szolgáltatásánál, tehát nem valótlán tényállítás és nem a valóság hamis színben való

feltüntetése, mert a két szolgáltatás közötti minőségi különbséget, a jogalkotó ismerte el. Ezért a felek versenytársaknak sem minősülhettek.

A jogerős ítéletben írtakkal szemben a perbeli levél nem tévesen határozta meg a felperes szolgáltatásának ellenértékét. A másodfokú bíróság által megjelölt dokumentumonkénti alapár csak a szerződéskötés napján volt irányadó, a szerződés a díjat Euro pénznemben állapította meg, a számlázásra és a pénzügyi teljesítésre pedig a számla kiállításának napján érvényes mindenkor MNB árfolyamon került sor. A MOKK nyilatkozatának ismerete hiányában nem állapíthatta volna meg a jogerős ítélet, hogy az alperes valótlannul jelölte meg a felperes szolgáltatásának ellenértékét és ezzel jó hírnevét megsértette.

Jogszabálysértően hagyta figyelmen kívül a jogerős ítélet a tényállás megállapításakor a MOKK által szolgáltatott adatokat. Ezek az adatok az 1995. évi XL. törvény (Kbt.) 45. §-a szerint nem minősülnek üzleti titoknak, és a Ptk. 65. § /5/ bekezdése szerint is - mint a MOKK mint köztestület által ellátott közfeladatokkal kapcsolatosak - közérdekűek és megismerhetők. A peres felek éves szolgáltatásának díját egyébként az alperes csak a lábjegyzetben vetette össze, a levél „törzsszövegében” csupán azt állította, hogy az alperes a felperes szolgáltatói árának „hözavetőlegesen harmadáért” nyújt magasabb színvonalú szolgáltatásokat. Utóbbi kifejezés valóságtartalmának megállapításához viszont szükség lett volna a MOKK nyilatkozatának értékelésére.

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (Ktv.) 57. § /1/ bekezdése szerint a választmánynak közjegyző helyettesek is tagjai, az alperes által megküldött levelek címzettjei pedig csak közjegyzők voltak. Az alperes nem a MOKK-hoz intézte levelét, nem volt ráhatása arra, hogy az a MOKK tudomására jusson, ezért sem állapíthatta volna meg a másodfokú bíróság a bojkott felhívás tényét.

A levél nem tartalmazott a szerződés megszüntetésére vonatkozó rosszhiszemű, csalárd, célzatos, tisztességtelen felhívást sem. Csupán ténymegállapításokat tett, egyszerű tájékoztatást nyújtott a jogszabályváltozásról. Ez a tájékoztatás nem volt tisztességtelen, vagy megtévesztő, megfelelt a valóságnak. A jogerős ítéletben írtakkal szemben egyébként az alperesnek volt köze ahhoz, hogy a közjegyzők által igénybe vett szolgáltatások díja e szolgáltatások értékével arányban áll-e, mert az ellenszolgáltatást a közjegyzők beépítik saját közjegyzői díjukba és költségeikbe.

A felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelmében másodlagosan - ha a bíróság azt állapítaná meg, hogy a vitatott levél elküldésének időpontjában a peres felek nem voltak versenytársak - a Ptk. 78. §-ára alapítottnan kérte a felperes jó hírneve megsértésének megállapítását. Egyebekben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, vizsgálhatta felül és arra a megállapításra jutott, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság egyetértett az eljáró bíróságokkal abban, hogy a peres felek versenytársak, így annak vizsgálata során, hogy a felperes jó hírnevét az alperes megsértette-e, a Tptv. 3. §-a alkalmazásának helye volt.

Az Eatv. 2004. július 19-től hatályos 6. §-ának /1/ bekezdése elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatásnak minősíti az elektronikus aláírás hitelesítés szolgáltatást, az időbélyegzést, az aláírás-létrehozó eszközön az aláírás-létrehozó adat elhelyezését, valamint az elektronikus archiválás szolgáltatást is. Az Eatv. 7. §-a előírta, hogy a szolgáltató 30 nappal a szolgáltatás megkezdését megelőzően köteles bejelenteni a hatóságnál az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatás végzését és arról is nyilatkoznia kell, hogy tevékenységét minősített szolgáltatóként kívánja-e folytatni. Az Eatv. 4. § /5/-/7/ bekezdései értelmében az ilyen személy szolgáltatása esetén az ellenkező bizonyításig vélelmezni kell, hogy az elektronikus aláírási termék biztonságos, megfelel az igazolásban megjelölt követelményeknek, hogy az aláírás-létrehozó adat kizárólag a szolgáltatást igénybe vevő birtokában van, hogy a dokumentumban foglalt adatok az időbélyegző elhelyezése óta változatlan formában léteztek, továbbá, hogy az elektronikus dokumentumon elhelyezett elektronikus aláírás, vagy időbélyegző, illetve az azokhoz kapcsolódó tanúsítvány az aláírás és időbélyegző elhelyezésének időpontjában érvényes volt.

Az elektronikus dokumentumok közjegyzői archiválásának szabályairól és az elektronikus levéltárról a 34/2004./XI.19./ IM rendelet (Ar.) tartalmaz rendelkezéseket. Az 55/2007./XII.21./ IRM. rendelet 3. §-a az Ar. 3. § /1/ bekezdésének helyébe új rendelkezést léptetett. E rendelkezés szerint az országos kamara az elektronikus dokumentumok tekintetében a közjegyzői törvény által előírt megőrzési kötelezettsége ellátásának érdekében az informatikai rendszer üzemeltetésére az Eatv. szerinti minősített archiválási szolgáltatót bízhat meg. Ugyanakkor az 55/2007./XII.21./ IRM. rendelet 6. §-ának /4/ bekezdése kimondta, hogy az országos kamara által megbízott archiválási szolgáltatónak e rendelet kihirdetését követő 6 hónapon belül teljesítenie kell az Ar. 3. § /1/ bekezdésében foglalt feltételt.

A Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatalának 3/A/2. alatt csatolt, 2008. szeptember 3-i keltezésű nyilatkozata szerint az alperes a levél megírásakor minősített elektronikus archiválási szolgáltatóként szerepelt a hatóság nyilvántartásában, a felperes viszont 2008. augusztus 26-ig nem kérte minősített archiválási szolgáltatóként való nyilvántartásba-vételét.

A perbeli levél megírásakor mindkét félnek hatályban volt az a szerződése, melyben elektronikus okiratok archiválását vállalta a MOKK részére, ugyanakkor a felek egyező előadása szerint 2007. májusától a MOKK már csak az alperessel végeztetett elektronikus archiválási szolgáltatást. A Legfelsőbb Bíróság szerint bár már 2004. július 19-től - az Ebtv. 4. § /5/-/7/ bekezdésében írtak értelmében - eltérő jogkövetkezményei voltak a peres felek szolgáltatásainak, nem vitatható, hogy 2008. június 21-ig a felperes mint nem minősített szolgáltató is jogosult volt elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatások végzésére, tehát ebben az időszakban egyértelműen az alperes versenytársának minősült, 2008. június 22-től pedig a MOKK-kal még mindig szerződéses kapcsolatban álló felperes a potenciális versenytárs pozíciójába került. Dönthetett ugyanis úgy, hogy minősített szolgáltatóként folytatja tevékenységét és a szükséges iratok csatolása mellett kéri minősített szolgáltatókénti nyilvántartásba-vételét. Nyilvántartásba vételéig potenciális versenytársnak minősült, a nyilvántartásba vétellel viszont ismét versenytársi pozícióba kerülhetett.

A rendelkezésre álló adatok alapján azt kell megállapítani, hogy a levél megírásakor az alperes maga is versenytársának tekintette a felperest, mint versenytársat akarta a piacról kiszorítani, azt kívánta elérni, hogy az elektronikus aláírással kapcsolatos szolgáltatások piacán meghatározó jelentőséggel bíró MOKK megszüntesse a felperessel, mint az alperes versenytársával fennálló kapcsolatát. Az alperes csak 2008. szeptember 2-án kereste meg nyilatkozattétel végett a Nemzeti Hírközlési Hatóság Hivatalát és nincs adat arra, hogy már ezt megelőzően tudomása lett volna arról, hogy a felperes még nem intézkedett minősített szolgáltatóként való nyilvántartásba-vétele iránt. Azzal is számolhatott, hogy a felperes szolgáltatói feladatait esetleg alvállalkozó igénybevétele útján kívánja ellátni. Mindezekre figyelemmel helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok a peres felek közötti versenyjogi jogviszony fennállását.

Egyetért a Legfelsőbb Bíróság a másodfokú bírósággal abban, hogy az alperes a Tptv. 3. §-ába ütközően megsértette a felperes jó hírnevét. A felperes szempontjából nyilvánvalóan releváns tény az általa nyújtott szolgáltatás színvonala. A felperes nem minősített szolgáltatóként is jogosult volt 2008. június 21-ig archiválási szolgáltatás végzésére és bár az e minőségben végzett szolgáltatásnak nem ugyanolyan jogkövetkezménye volt, mint a 2007. májusától minősített archiválási szolgáltatást végző alperes szolgáltatásának, ez a körülmény nem indokolta, hogy az alperes a felperes szolgáltatását a magáénál alacsonyabb színvonalúnak minősítse. Ezzel az állításával tisztességtelenül, hamis színben tüntette fel a felperest és megsértette jó hírnevét. A felperest hátrányos helyzetbe hozta, saját maga számára pedig versenyelőnyt teremtett.

Az alperes levelének az az állítása, hogy az alperes 2007. évre vonatkozó 444.000.000 Ft szolgáltatói díjával szemben a MOKK számára a felperes 1,5 milliárd Ft/év költséget jelentett, csak akként értelmezhető, hogy a MOKK a felperes részére 2007-ben az alperes részére kifizetett 444.000.000 Ft-tal szemben - 1,5 milliárd Ft-ot fizetett ki. Ugyanakkor az alperes mind az első fokú eljárás során készült 8. sorszámú jegyzőkönyvben rögzítettek szerint, mind felülvizsgálati kérelmében utóbb akként nyilatkozott, hogy a felperes nem 2007-ben, hanem 2006. évi szolgáltatása alapján részesült 1,5 milliárd Ft/év összegű kifizetésben.

Az alperes tehát maga is elismerte, hogy - bár levele ezt sugallta - nem a peres felek 2007. évi szolgáltatásainak ellenértéke alapján tárta fel a számszaki különbségséget, illetve aránytalanságot.

A MOKK a bíróság felhívására 2009. május 4-én adatokat szolgáltatott, azonban kérte azok zártan kezelését. Ez 11. sorszám alatt megtörtént. A felperes viszont 12. sorszám alatt maga közölte a MOKK levélében szereplő, rá vonatkozó adatokat, nevezetesen, hogy 2006-ban a MOKK részére 439.707 db dokumentumot archivált, amelyért 984.348.752 Ft kifizetésben részesült. Ezt - a MOKK nyilatkozatában írtakkal egyező - adatot az alperes nem vitatta, ugyanakkor továbbra is állította, hogy a levél tartalma hozzávetőlegesen megfelel a valóságnak. Ez az álláspont azonban elfogadhatatlan. Az alperes álláspontjával szemben az alperes 2007. tavaszától nyújtott szolgáltatásának ellenértékét a felperes által egy korábbi év tizenkét hónapjában nyújtott szolgáltatás ellenértékével összevetni nem lehet, emellett az alperes által sem vitatott tény, hogy a felperes részére történt kifizetés 2006-ban jóval alatta maradt az 1,5 milliárd Ft-nak, mindössze 984.348.752 Ft volt. Helyesen állapította meg tehát a jogerős ítélet, hogy az alperes valótlan tényállításokat tett a felek díjazásainak összevetése során, és tényállításai alkalmasak voltak a felperes, mint versenytárs háttérbe szorítására, jó hírvének veszélyeztetésére.

Tény, hogy Ktv. 57. §-ának /1/ bekezdése szerint a MOKK Választmánya - mely minden olyan kérdésben határozhat, amely más szerv részére nincs fenntartva - a területi kamarák elnökeiből, valamint területi kamaráinként 4-4 közjegyzőből és 1-1 közjegyző helyettesből áll, az alperes pedig egyetlen közjegyző helyettesnek sem küldte meg a perbeli levelet. E körülménynek azonban nem volt jelentősége a Tpv. 5. §-ának alkalmazása szempontjából, a bojkott felhívás ugyanis nem csak akkor valósulhat meg, ha arról a felhívás által érintett alanyok teljes köre értesül. A közjegyzőkhöz, azaz a döntésre jogosult választmányi tagok többségéhez a felhívás eljutott, ebből pedig okszerűen következik, hogy a felhívást kézhez vevő közjegyzőkön keresztül a MOKK túlnyomórészt közjegyzőkből álló illetékes szerve is megismerte a felhívás tartalmát. Alapítványilag állítja a felülvizsgálati kérelem, hogy a levél nem tartalmazott a szerződés megszüntetésére vonatkozó tisztességtelen felhívást. A

levél egyrészt tényként állapította meg, hogy a felperes a MOKK-ra nézve hátrányos szerződést kötött, másrészt arra hívta fel a közjegyzők figyelmét, hogy van jogszabályi lehetőség arra, hogy ettől a hátrányos szerződéstől a MOKK „megszabaduljon”. Figyelemmel arra is, hogy a levél utolsó mondatában kérte, miszerint a MOKK biztosítson lehetőséget arra, hogy az alperes e „témában” is kifejtthesse álláspontját és megtegye javaslatait, nem vonható kétségbe, hogy az alperes a MOKK illetékes szervén keresztül azt kívánta elérni, hogy a MOKK számolja fel a felperessel fennálló gazdasági kapcsolatát, szoruljon ki arról a piacról, melyen az alperes tevékenykedik. Ez pedig az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző szándékos és célzatos bojkott felhívásnak minősül.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

Az alperes eredménytelenül nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, ezért a Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Pp. 270. § /1/ bekezdés, 78. § /1/ bekezdés és a 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. § /3/ bekezdés alapján kötelezte a rendelkező részben írt felülvizsgálati perköltség megfizetésére a felperes javára, mely összeg a felperes által lerótt 18.000 Ft csatlakozó felülvizsgálati eljárási illetéken felül 20.000 Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjat tartalmaz.

Budapest, 2010. december 14.

.Vezekényi Ursula sk.a tanács elnöke
.Lőrincz Györgyné sk.előadó-bíró
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.bíró